

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně, se sídlem Wagnerovo náměstí 1249, 266 47 Beroun, Česká republika, rozhodl samosoudkyně Mgr. Markétou Konečnou ve věci žalobce: [REDACTED] nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], zastoupen Mgr. Matejem Dvořákem, advokátem se sídlem Školská 38, 110 00 Praha 1, proti žalované: [REDACTED] nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], zastoupena JUDr. Klárou Samkovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Španělská 742/6, 120 00 Praha 2 - Vinohrady, o **určení otcovství k [REDACTED] nar. [REDACTED]**, a o **úpravu jeho výchovy a výživy**

t a k t o :

- I. Určuje se, že žalobce [REDACTED], nar. [REDACTED], syn [REDACTED] a [REDACTED], rozené [REDACTED], je otcem nezletilého [REDACTED], narozeného dne [REDACTED] z matky – žalované [REDACTED], rozené [REDACTED], nar. [REDACTED].
- II. Nezletilý [REDACTED], nar. [REDACTED], se svěruje do výchovy matky - žalované.
- III. Otec - žalobce je povinen přispívat na výživu nezletilého [REDACTED] nar. [REDACTED], počínaje dnem [REDACTED] částkou [REDACTED],- Kč měsíčně, splatnou vždy do 15. dne každého měsíce předem k rukám matky - žalované.
- IV. Dlužné výživné za období ode dne [REDACTED] do [REDACTED] v celkové částce [REDACTED],- je žalobce povinen uhradit v pravidelných splátkách ve výši [REDACTED],- Kč měsíčně, splatných spolu s běžným výživným k rukám matky – žalované počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku, a to pod ztrátou výhody splátek.
- V. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení v částce [REDACTED] Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Mateje Dvořáka, advokáta se sídlem Školská 38, 110 00 Praha 1.

VI. Žalovaná je povinna zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Berouně soudní poplatek za žalobu v částce 2.000,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne [redacted] se žalobce domáhal určení, že je otcem nezletilého [redacted], narozeného dne [redacted]. Současně navrhoval, aby nezletilý byl svěřen do střídavé výchovy rodičů po týdnů s tím, že každému z rodičů bude stanoveno výživné pro nezletilého částkou [redacted],- Kč měsíčně. K důvodům podané žaloby pak uvedl, že se žalovanou žil po dobu 18 let ve společné domácnosti, přičemž z tohoto jejich vztahu se dne [redacted] narodil nezletilý syn [redacted]. O syna se účastníci od jeho narození starali společně v rámci společné domácnosti a žalobce si k dítěti vybuodoval pevný vztah. V září roku [redacted] se však vztahy mezi účastníky zásadně zhoršily v důsledku neshod v majetkových a finančních otázkách (žalobce kladl žalované za vinu, že bez jeho vědomí nakládala společně nabytým majetkem a zapříčinila tím i vznik dluhů). Na výchově syna se již poté účastníci se nedohodli, přičemž žalovaná začala zpochybňovat, resp. vyvracet otcovství žalobce k nezletilému [redacted], ačkoliv ji žalobce po narození dítěte zmocnil k vyřízení souhlasného prohlášení rodičů o určení svého otcovství a přestože toto bylo následně potvrzeno anonymním testem DNA. Žalobce proto inicioval zahájení řízení o určení svého otcovství, v jehož průběhu se dozvěděl, že do rodného listu dítěte byl jako jeho otec zapsán v té době již těžce nemocný bratranec žalované [redacted]. Žalobce vzal z tohoto důvodu žalobu zpět a obrátil se na Nejvyšší státní zastupitelství v Brně se žádostí o popření otcovství matrikového otce dítěte, s nímž posléze uspěl, a otcovství muže zapsaného v rodném listě nezletilého [redacted] bylo popřeno. Nad rámec uvedeného žalobce doplnil odkazem na navržené důkazy, že matrikový otec se nikdy o dítě nestaral a k uvedenému kroku se nechal jen přemluvit. K poměrům svým i žalované pak žalobce pouze uvedl, že oba jsou osobami samostatně výdělečně činnými a mají vyživovací povinnost pouze k nezletilému [redacted]. Žádal proto, aby soud určil jeho otcovství k tomuto dítěti a současně by byly upraveny poměry nezletilého shora navrhovaným způsobem.

V průběhu řízení následně žalobce doplnil, že o existenci jeho společného soužití se žalovanou a o jeho vztahu k nezletilému dítěti vypovídala řada svědků již v rámci vedených trestních řízení. V době narození nezletilého [redacted] tvořili účastníci pár, žalobce se plně věnoval rodině a jejímu zajištění a neměl důvod pochybovat o tom, že její žalovaná nechá zapsat do rodného listu syna jako jeho otce. Svých rodičovských práv se tedy nikdy nevzdal, účelové je dle něj naopak jednání žalované, jež směřovalo pouze k vytváření nátlaku na žalobce v rámci majetkových převodů na třetí osoby. Poukazoval rovněž na nelogičnost jejího konání, jímž se vyhýbala soudem nařízeným testům DNA, ač jimi snadno mohla prokázat svou skutkovou verzi ohledně skutečného otcovství nezletilého [redacted]. Žalovaná tedy činí veškeré kroky k tomu, aby žalobci znemožnila výkon jeho rodičovských práv. Dále pak popisoval okolnosti týkající se trestních řízení a další skutečnosti s poukazem na nepřátelské vztahy panující mezi ním a žalovanou, které kladl výlučně za vinu právě žalované. Skutečnost, že v důsledku jednání žalované nezletilého [redacted] několik let neviděl a nemohl se o něj starat, sice plně respektuje, nicméně má za to, že tím nemohou být jeho rodičovská práva promlčena či nevykonatelná. K výzvě soudu pak ke svým poměrům dotvrdil, že v prosinci roku [redacted] byl nezaměstnaný a nepobíral žádné příjmy, neboť tehdejší jeho pracovní příležitost se nerealizovala. Ode dne [redacted] dosahuje v rámci pracovního poměru příjmu ve výši [redacted] Kč měsíčně, nevlastní žádný majetek vyšší hodnoty, nemá žádné úspory, penzijní připojištění ani stavební spoření. Na výživu nezletilého [redacted] od září roku [redacted],

kdy došlo k ukončení společného soužití účastníků, nijak nepřispíval, neboť neměl jak. Vyloučil rovněž existenci jakýchkoliv okolností vylučujících jeho otcovství k nezletilému, jeho zdravotní stav je tedy dobrý. V rozhodné době od září roku [REDACTED] do ledna [REDACTED] mezi účastníky docházelo pravidelně k nechráněnému pohlavnímu styku.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě nárok žalobce neuznala. Tvrzení žalobce o společném soužití účastníků popřela s tím, že účastníci nikdy společnou domácnost nesdíleli a neměli společný účet, přičemž v době údajného trvání vztahu žila a pracovala v zahraničí a měla vztahy s jinými partnery. Vyvracela též další tvrzení žalobce, a to ať již ohledně svého zmocnění k určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů, tak i o vztahu žalobce k nezletilému [REDACTED], a tvrdila, že žalobce i dítě nikdy neprojevil opravdový zájem, nestaral se o něj a nezajímal se ani neusiloval o svůj zápis do rodného listu dítěte, čímž se dle žalované zcela vědomě a bez nátlaku vzdal svých rodičovských práv. Nynější kroky žalobce žalovaná zdůvodnila jeho motivací dosáhnout zproštění obžaloby v trestním řízení pro nebezpečné pronásledování a vyhrožování vůči ní, a jeho jednání je proto ryze účelové. Nezletilý [REDACTED] vždy považoval za svého otce již zemřelého [REDACTED], který se – na rozdíl od žalobce – podílel na výchově i výživě dítěte, měl k němu velice pozitivní vztah a pravidelně se s ním stýkal. Dále se žalovaná vyjadřovala k průběhu dalších trestních řízení, která byla vůči žalobci vedena v souvislosti s jeho jednáním vůči ní samé, tak i vůči dalším osobám, a jimiž dokládala vyhocené konfliktní vztahy mezi účastníky (v tomto směru činila i řadu důkazních návrhů), jež dle jejího přesvědčení mohou mít negativní vliv na psychický vývoj dítěte. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhovala, aby v zájmu nezletilého [REDACTED] zůstaly jeho stávající poměry zachovány, čímž bude zajištěna též stabilita jeho vývoje a výchovného prostředí. Určení otcovství žalobce pak rozhodně v zájmu nezletilého není, neboť dítě žalobce nezná a nemá k němu vytvořeny žádné sociální vazby. Poukazovala též na labilní psychický stav žalobce. Navrhovala proto zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Pro případ, že by soud podané žalobě vyhověl, pak žalovaná žádala, aby nezletilý [REDACTED] byl svěřen do její výchovy a žalobci bylo určeno výživné dle jeho majetkových poměrů, přičemž by měl soud vzít do úvahy též skutečnost, že žalovaná dlouhodobě žije i s nezletilým dítětem v zahraničí, syn zde navštěvuje základní školu a má zde zázemí, mimoškolní aktivity, lékaře i sociální vazby.

K výzvě soudu dále žalovaná doplnila, že v prosinci roku [REDACTED] pracovala v zahraničí v oblasti služeb v hotelnictví s příjmem přes [REDACTED] ročně; výše tohoto jejího příjmu se do současné doby nijak zásadně nezměnila. S nezletilým [REDACTED] bydlí v pronajatém bytě, za nějž hradí částku cca [REDACTED] měsíčně ([REDACTED]), náklady na domácnost a provoz automobilu (vypůjčený či taxislužba) pak činí zhruba [REDACTED] měsíčně; majetek vyšší hodnoty nemá. Má vyživovací povinnost pouze k nezletilému [REDACTED] který je – stejně jako žalovaná – zdravý a v místě svého současného pobytu v zahraničí navštěvuje [REDACTED] třídu základní školy (odpovídající [REDACTED] třídě základní školy v tuzemsku). V souvislosti se školním stravováním a zájmovou činností žalovaná hradí cca [REDACTED] měsíčně (tj. zhruba [REDACTED]- Kč měsíčně), dále vynakládá výdaje na ošacení a stravování syna doma. Nezletilý nosí brýle, za něž žalovaná naposledy uhradila částku okolo [REDACTED] (pouze za rámečky; cca [REDACTED]- Kč); jiné vyšší náklady dítě nemá (výhledově však bude hradit náklady na výlet pro nezletilého syna částkou [REDACTED]). Pokud se jedná o soužití účastníků, žalovaná pouze připustila, že v období rozhodném pro početí ([REDACTED] – [REDACTED]) měla se žalobcem asi jeden pohlavní styk, společné soužití trvalejší povahy s ním však i nadále popírala, neboť v té době pracovala v zahraničí, s tím, že jiné okolnosti vylučující jeho otcovství k nezletilému [REDACTED] jí nejsou známy.

Opatrovník nezletilého dítěte navrhoval, aby soud vyhověl návrhu žalobce na určení jeho otcovství k nezletilému, jehož následně svěří do výchovy žalované a žalobci určí výživné k částce odpovídající přinejmenším sirotčímu důchodu, vyplácenému ve prospěch dítěte v době popřední otcovství matrikového otce [REDACTED] a to rovněž se zohledněním existence nároku nezletilého na podíl na dědictví po tomto matrikovém otci.

Soud ve věci provedl dokazování, přičemž zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti: Z rodného listu nezletilého [REDACTED], vydaného Úřadem městské části Praha [REDACTED] dne [REDACTED], bylo zjištěno, že jmenovaný se narodil dne [REDACTED] v Praze [REDACTED] z matky [REDACTED], nar. [REDACTED]; jako otec dítěte je v rodném listě uveden k datu jeho vydání [REDACTED] nar. [REDACTED]. V rodném listě dítěte, vydaném Úřadem městské části Praha [REDACTED] dne [REDACTED], je potom uveden aktuální stav, otec dítěte tedy zde již zapsán není.

Z rodného listu žalobce, vydaného tehdejší Obvodním národním výborem v Praze [REDACTED] dne [REDACTED], pak bylo zjištěno, že žalobce je narozen dne [REDACTED] v Praze [REDACTED] z matky [REDACTED], rozené [REDACTED], a z otce [REDACTED].

Z rodného listu žalované, vydaného Městským národním výborem v [REDACTED] dne [REDACTED], dále soud zjistil, že žalovaná [REDACTED], rozená [REDACTED], se narodila dne [REDACTED] v [REDACTED] z matky [REDACTED], rozené [REDACTED], a otce [REDACTED].

Protokolem o výsledku anonymního testu, vyhotoveným dne [REDACTED] Laboratoří molekulární genetiky Genomac International, s.r.o., IČ: 26475821, za účelem potvrzení nebo vyloučení otcovství, žalobce dokládal své otcovství k nezletilému [REDACTED]. Z uvedené listiny byla pouze zjištěna úplná shoda analyzovaných vzorků dítěte a domnělého otce. Otcovství tak bylo s 99,9997procentní jistotou potvrzeno za předpokladu, že lze z možnosti otcovství vyloučit všechny přímé biologické příbuzné domnělého otce.

Z rozsudku Okresního soudu v Berouně ze dne [REDACTED] pod č.j. 18 C 77/2012-299 ve věci popření otcovství k nezletilému [REDACTED] (celý spis nebylo možné připojit, neboť se již ode dne [REDACTED] nachází s podaným dovoláním žalované na Nejvyšším soudě ČR) ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne [REDACTED] č.j. 23 Co 303/2014-423, dále se žalobou podanou Nejvyšším státním zástupcem u zdejšího soudu dne [REDACTED] a s vyjádřením žalované soud zjistil, že zdejší soud vyhověl žalobě podané Nejvyšším státním zástupcem proti nezletilému [REDACTED] a žalované a určil, že matrikový otec [REDACTED], nar. [REDACTED], zemřelý dne [REDACTED], není otcem tohoto nezletilého dítěte. Žalovaná v řízení v rámci svého vyjádření k žalobě výslovně připustila, že s [REDACTED] poměrně dlouho udržovala vztah, který však dle jejího hodnocení nebyl nijak stabilní a rozpadl se za dramatických okolností; vyjádřila rovněž své osobní přesvědčení, že jmenovaný není biologickým otcem jejího syna. Soud při svém rozhodování následně vycházel ze zjištění, že v době rozhodné pro početí dítěte, tedy od počátku září do konce prosince roku [REDACTED], se matka nezletilého prokazatelně intimně stýkala a do září roku [REDACTED] žila ve společné domácnosti se žalobcem, který byl v řízení slyšen v postavení svědka, přičemž tuto skutečnost vzal za prokázanou záznamy o vysvětleních podaných u Krajského státního zastupitelství v Praze [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] jež korespondovala se svědeckou výpovědí [REDACTED]. Žalobce i žalovaná se chovali i prezentovali jako rodiče nezletilého [REDACTED], který žalobce oslovoval jako svého otce. Naproti tomu bylo otcovství muže zapsaného v rodném listě nezletilého [REDACTED] jako jeho otec, tedy [REDACTED], určeno souhlasným prohlášením jeho a žalované

jako matky dítěte před matričním úřadem v [REDACTED] dne [REDACTED], v řízení však bylo jednoznačně prokázáno (vyhotoveným znaleckým posudkem – viz níže), že otcovství [REDACTED] je vyloučeno, přičemž biologickým otcem nezletilého [REDACTED] je právě [REDACTED]. Ten se až do roku [REDACTED] o nezletilého staral, podílel se na jeho výchově i výživě a nezletilý jej považoval za svého otce. Nastalý stav, v jehož důsledky se oslabily vzájemné citové a sociální vazby mezi žalobcem a dítětem, pak nelze přičítat nezájmu žalobce [REDACTED], ale postojí žalované, která mu svým chováním odpírala jakýkoliv kontakt s nezletilým. Žalobce má přitom zájem na obnovení těchto vztahů, hodlá se o nezletilého [REDACTED] starat a vykonávat práva a povinnosti vyplývající z jeho rodičovství, a to včetně podílení se na výchově a výživě dítěte. Tento závěr pak jednoznačně převažuje v prospěch zájmu nezletilého dítěte na popření otcovství muže, s nímž nezletilý nikdy nežil a žít již ani nebude (s ohledem na úmrtí matrikového otce). K poměrům žalobce soud v řízení o popření otcovství z jeho svědecké výpovědi zjistil, že žalobce je zaměstnán na dobu určitou s čistým příjmem cca [REDACTED],- Kč měsíčně, bydlí u rodičů v Praze a s jejich finanční pomocí kupuje byt tamtéž. Splácí dluhy ve výši [REDACTED] - Kč a se žalovanou vede soudní spory o zaplacení částky okolo [REDACTED],- Kč.

Uvedené rozhodnutí zdejšího soudu bylo následně potvrzeno v rámci odvolacího řízení rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne [REDACTED] č.j. 23 Co 303/2014-423. Odvolací soud přitom vzal za prokázané, že matrikový otec [REDACTED] s nezletilým [REDACTED] nikdy nežil a že již tři měsíce po určení jeho otcovství souhlasným prohlášením rodičů (dne [REDACTED] podala žalovaná jako matka návrh na úpravu poměrů k nezletilému [REDACTED] jenž měl být svěřen do její výchovy a [REDACTED] by se zavázal přispívat na jeho výživu částkou [REDACTED],- Kč měsíčně. Shodně se soudem prvního stupně tedy dospěl k závěru, že zájem dítěte na zachování otcovství matrikového otce nebyl prokázán; negativní vztahy mezi žalobcem a žalovanou přitom tento zájem nepodporují; tak by tomu mohlo být pouze za situace, kdy by matrikový otec [REDACTED] stále žil, pečoval o nezletilého spolu se žalovanou ve společné domácnosti v harmonickém rodinném prostředí a dítě by k němu mělo silné citové pouto (jež si však stěží mohlo vytvořit na základě několikahodinových týdenních návštěv). Ani zájmy ekonomické (v podobě sirotčího důchodu a dědického podílu, na něž nezletilému [REDACTED] znikl nárok po zemřelém [REDACTED]) pak nemohou převážít nad zájmem dítěte znát svého biologického otce. Toto rozhodnutí odvolacího soudu pak společně s rozsudkem prvoinstančním nabylo právní moci dne 4. 12. 2014.

V rámci řízení o popření otcovství, vedeného pod sp. zn. 18 C 77/2012, pak byl vypracován znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví zdravotnická různá, se specializací genetika Dr. Radovana Haluzy, Ph.D., dle jehož závěrů byl [REDACTED] jednoznačně vyloučen z otcovství k nezletilému [REDACTED] a že toto otcovství lze přiřknout s pravděpodobností vyšší než 99,9999 % [REDACTED].

Svým čestným prohlášením ze dne 2. 11. 2016 žalovaná dokládala, že se toho času zdržuje v oblasti územní samosprávy [REDACTED]. V uvedeném státě žije se svým synem již dlouhou dobu, je zde zaměstnána ve stálém pracovním poměru a má v úmyslu zde zůstat trvale. Její celkový příjem za období let 2015/2016 přesahoval cca částku [REDACTED] a jeho výše se nadále nezměnila. Své a synovy životní náklady žalovaná vyčíslila na částku [REDACTED] měsíčně, z toho částka [REDACTED] představuje výdaje na bydlení. Nezletilý [REDACTED] nyní navštěvuje 4. ročník zdejší školy a je v tomto místě rovněž registrován u svého lékaře. Účastní se mimoškolních aktivit, za něž žalovaná vynakládá zhruba [REDACTED] měsíčně, a jezdí na školní výlety, jejichž náklady činily od září do prosince roku 2016 [REDACTED].

Z přehledů dávek státní sociální podpory, pěstounské péče, OZP a insolvence vyplacených oprávněné osobě ze dne 4. 7. 2016 soud zjistil, že ve prospěch nezletilého [REDAKCE] byly v období listopadu a prosince [REDAKCE] a června až prosince [REDAKCE] vyplaceny dávky přídatku na dítě ve výši [REDAKCE] Kč měsíčně, celkem tedy [REDAKCE] Kč, žalovaná pak v období od ledna [REDAKCE] do července [REDAKCE] pobírala rodičovský příspěvek ve výši [REDAKCE],- Kč měsíčně.

Z potvrzení zaměstnavatele pro účely posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti ze dne 14. 5. 2013 bylo dále zjištěno, že v době ode dne 1. 7. 2012 do 15. 5. 2013 byla žalovaná zaměstnána u společnosti PP investments s.r.o., U Průhonu 466/22, Praha 7 – Holešovice, její průměrný čistý měsíční výdělek v této době činil [REDAKCE]- Kč a tento pracovní poměr byl ukončen dohodou.

Z rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne [REDAKCE] o přiznání sirotčího důchodu, dále z oznámení téhož orgánu o výši vypláceného sirotčího důchodu, resp. o jeho úpravě ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE] jakož i z rozhodnutí ze dne [REDAKCE] o odnětí sirotčího důchodu soud zjistil, že na žádost žalované Česká správa sociálního zabezpečení nejprve přiznala nezletilému [REDAKCE] s účinností ode dne [REDAKCE] sirotčí důchod po zemřelém [REDAKCE] nar. [REDAKCE], ve výši [REDAKCE]- Kč měsíčně, od ledna [REDAKCE]- Kč měsíčně a od ledna [REDAKCE] pak [REDAKCE]- Kč měsíčně. Následně dne [REDAKCE] [REDAKCE] rozhodla o odnětí této dávky s účinností ode dne [REDAKCE] s tím, že nárok na ni v souladu s pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 25. 11. 2014 č.j. [23] Co 303/2014-423 o popření otcovství [REDAKCE] k nezletilému [REDAKCE] zanikl dnem [REDAKCE].

Z pracovní smlouvy, uzavřené dne 1. 10. 2016 mezi žalobcem jako zaměstnancem a společností MIJOMAT s.r.o., Rybná 716/24, Praha 1, jako zaměstnavatelem, pak soud zjistil, že žalobce je ode dne 1. 10. 2016 zaměstnán u této společnosti jako kuchař s příjmem ve výši [REDAKCE],- Kč měsíčně; pracovní poměr byl sjednán na dobu neurčitou.

Z výpisu z Centrální evidence exekucí ze dne 25. 11. 2016 dále bylo zjištěno, že na majetek žalovaného je k tomuto datu vedeno celkem osm exekucí pro pohledávky v souhrnné výši [REDAKCE] Kč s příslušenstvím a náklady řízení (celkem činí peněžité povinnosti [REDAKCE] Kč).

Soud si dále k důkazu připojil svůj opatrovnický spis sp. zn. 23 P 54/2013 ve věci péče o nezletilého [REDAKCE], přičemž z něj zjistil, že dne 10. 2. 2011 podala žalovaná u zdejšího soudu návrh na schválení dohody rodičů o úpravě poměrů k nezletilému s tím, že s (tvrzeným) otcem nezletilého [REDAKCE] nežije, o dítě pečuje žalovaná a jmenovaný přispívá na jeho výživu částkou [REDAKCE]- Kč měsíčně. K podanému návrhu připojila rodný list dítěte, v němž byl jako jeho otec zapsán Jiří Kolář. V rámci svého účastnického výsledku při jednání před soudem dne [REDAKCE] pak žalovaná (toho času na rodičovské dovolené) výslovně potvrdila, že s nezletilým bydlí v bytě u své matky. [REDAKCE] hradí výživné ve shora uvedené částce řádně a včas již počínaje narozením syna, dluh na výživném tedy nevznikl. S nezletilým se stýká cca dvakrát do týdne a podílí se na jeho potřebách i nad rámec své vyživovací povinnosti. [REDAKCE] pak ve své účastnické výpovědi toto plně potvrdil. Rozsudkem ze dne [REDAKCE] pod č.j. 23 Nc 419/2011-26 pak opatrovnický soud schválil dohodu rodičů, dle níž byl nezletilý [REDAKCE] svěřen do výchovy matky a jeho tehdy zapsaný otec [REDAKCE] se zavázal přispívat na jeho výživu částkou [REDAKCE] Kč měsíčně s účinností ode dne [REDAKCE]. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne [REDAKCE].

Ohledně zjištěných poměrů nezletilého [REDAKCE] pak soud též vycházel ze zpráv opatrovníka ze dne [REDAKCE] a [REDAKCE] dle nichž bylo provedeno sociální šetření v místě trvalého bydliště matky, kde však nebyl nikdo zastížen. Následně bylo zjištěno, že matka se s nezletilým zdržuje ve [REDAKCE] na neznámé adrese, a proto nebylo možné šetření v rodině zajistit. Opatrovník se proto obrátil se žádostí o součinnost na Policii ČR i na Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí v Brně, od nichž však doposud neobdržel žádnou reakci.

Závěrem soud provedl důkaz účastnickými výslechy žalobce a žalované. Z účastnického výslechu žalobce tak bylo zjištěno, že se poznali před 17 či 18 lety a po roce trvání tohoto vztahu začali společně žít. Toto soužití trvalo až do [REDAKCE]. V jeho průběhu (v roce [REDAKCE]) účastníci společně plánovali dítě a za tímto účelem realizovali nechráněné intimní styky, které se mezi nimi pravidelně uskutečňovaly i v rozhodném období od září roku [REDAKCE] do ledna roku [REDAKCE]. Žalovaná otěhotněla v roce [REDAKCE], přičemž žalobce byl s touto skutečností od počátku obeznámen; byl přítomen i u porodu nezletilého [REDAKCE], podepsal souhlasné prohlášení o určení jména dítěte, cítí se být jeho otcem a o svém otcovství nikdy nepochyboval. I rodina žalované jej až do září roku [REDAKCE] považovala za otce dítěte a tuto skutečnost respektovala, v důsledku majetkových neshod mezi účastníky se však tento jejich postoj razantně změnil. Žalobce se poté i nadále pokoušel nezletilého [REDAKCE] kontaktovat, neměl však příležitost přispět na jeho výživu, neboť se žalovaná před ním i s nezletilým ukrývá. Žalobci není známo, že by se žalovaná intimně stýkala i s jinými muži, potažmo i s [REDAKCE]. K vyřízení souhlasného prohlášení o určení otcovství na matrice žalobce zmocnil žalovanou, rodný list dítěte však vůbec neviděl. K poměrům žalobce bylo zjištěno, že jmenovaný je svobodný, bydlí u své matky, o níž pečuje. Má vyživovací pouze k nezletilému [REDAKCE], kterou je dle svých slov připraven plnit. V prosinci roku [REDAKCE] (pozn. – v době nabytí právní moci rozhodnutí soudu o popření otcovství [REDAKCE] žalobce dosahoval pouze výdělku z brigád ve výši cca [REDAKCE] Kč měsíčně, neboť původně sjednaná pracovní příležitost, z níž měl žalobci plynout měsíční příjem ve výši [REDAKCE],- Kč (na pracovní pozici kuchaře, provozního aj. dle aktuální potřeby), se neuskutečnila – žalobce dle jeho vyjádření plně časově vytížily soudní spory se žalovanou, a proto – i pro pracovní neshody – po uplynutí zkušební doby tento pracovní poměr ukončil. Jiné příjmy žalobce neměl. Do prosince [REDAKCE] konkrétně naposledy v roce [REDAKCE] dosahoval příjmu zhruba [REDAKCE]- Kč čistého měsíčně, z podnikatelské činnosti (úklidová firma), poté mu posledních šest let vypomáhali rodiče, resp. matka. Nyní je od data [REDAKCE] zaměstnán u společnosti Mijomat s.r.o. jako kuchař (byť má středoškolské vzdělání s maturitou v oboru elektro), kde dosahuje hrubého měsíčního výdělku ve výši [REDAKCE],- Kč (nástupní mzda). Tuto práci považuje za perspektivní s možností zvýšení výdělku do budoucna. Z tohoto příjmu přispívá své matce na stravování a bydlení zhruba částkou [REDAKCE] Kč, jiné výdaje nemá, je nemajetný (byť v Praze Na Pankráci, o němž žalobce vypovídal jako svědek v předchozím řízení o popření otcovství, byl zakoupen z finančních prostředků rodičů žalobce, který nadto není jeho vlastníkem a koupí pouze zařizoval) a na jeho majetek jsou vedeny exekuce k vymožení závazků dosahujících cca [REDAKCE],- Kč. Zdravotní stav žalobce je dobrý a v souvislosti s ním mu žádné vyšší výdaje nevznikají.

Z výpovědi žalované pak soud zjistil, že žalovaná připustila pouze přátelský vztah se žalobcem, popřela, že by společně bydleli. Konkrétní okolnosti intimního styku se žalobcem si nevybavila, nicméně v listopadu [REDAKCE] otěhotněla. Za otce dítěte považovala svého bratrance [REDAKCE], s nímž měla vztah, ale rovněž s ním nikdy nežila. O své otcovství neměl [REDAKCE] pochybnosti. Žalobci nesdělila, že je otcem dítěte, přestože se v rozhodné době intimně stýkala s oběma těmito muži. Žalobce nikdy o nezletilého [REDAKCE] zájem

neprojevil. Průběh těhotenství i termín porodu byl v normě. Následně od věku tří let dítěte se žalovaná zdržovala v zahraničí, kde je nyní již od roku [redacted]. Ke svým poměrům dále žalovaná vypověděla, že je svobodná a žije ve společné domácnosti v pronajatém bytě o velikosti 3+1 pouze se synem [redacted], k němuž má jedinou vyživovací povinnost. Náklady na bydlení představují částku [redacted] měsíčně, celkové výdaje domácnosti včetně bydlení pak [redacted] měsíčně, na stravu a dopravu nezletilého žalovaná měsíčně vynakládá okolo [redacted]. Žalovaná dosáhla vysokoškolského vzdělání v oboru turismus, hotelnictví a lázeňství a od června roku [redacted] je v zahraničí zaměstnána na manažerské pozici v oboru hoteliérství s ročním příjmem přesahujícím [redacted] (tj. zhruba [redacted]), jiné příjmy nemá. Kromě hypotečního úvěru ve výši [redacted],- Kč, který však splácí její matka, nemá žalované žádné jiné závazky ani majetek vyšší hodnoty; její zdravotní stav je dobrý. [redacted] navštěvuje [redacted] třídu zahraniční státní školy, v souvislosti s čímž žalovaná hradí výdaje na školní stravování a zájmové kroužky - sporty a hra na hudební nástroje - ve výši [redacted] (cca [redacted],- Kč) měsíčně. Nezletilý nosí brýle, které naposledy stály cca [redacted], jinak je jeho zdravotní stav dobrý. Po svém matrikovém otci nenabyl žádný majetek z pozůstalosti (dědictví) z důvodu popření otcovství, hodnota jeho dědického podílu by jinak činila odhadem [redacted],- Kč.

Návrhy účastníků na provedení důkazů smlouvou o bezúplatném převodu bytové jednotky a spoluvlastnického podílu na společných částech domu a pozemku a smlouvou o zřízení věcného břemene ze dne [redacted], trestním oznámením žalobce ze dne [redacted], usnesením Krajského soudu v Praze ze dne [redacted] č.j. 9 To 384/2012-339, reklamací na poště ze dne [redacted], kopií referátu – opatřením soudu o zajištění provedení testu DNA a urgentní žádostí ze dne [redacted], dále návrhy na provedení důkazů usnesením Krajského soudu v Praze ze dne [redacted] ve věci sp. zn. 9 To 384/2012, usnesením Okresního soudu Praha-západ ze dne [redacted] ve věci sp. zn. 1 T 124/2011, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne [redacted] ve věci sp. zn. 37 T 11/2014, usnesením Městského soudu v Praze ze dne [redacted] ve věci sp. zn. 44 To 388/2014, rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ve věci sp. zn. 1 T 7/2013, spisem Okresního soudu Praha-západ ve věci sp. zn. 14 T 299/2010, spisem Obvodního soudu pro Prahu 4 ve věci sp. zn. 37 T 11/2014, výsledkem svědkyně [redacted], protokolem o výsledku [redacted] v řízení u Okresního soudu Praha-západ ve věci sp. zn. 1 T 124/2011, dále fotodokumentací, fakturami za movité věci, spisem Obvodního soudu pro Prahu 10 ve věci sp. zn. 59 C 98/2013, výpisem žalobce i žalované z rejstříku trestů, fotografiemi vozidla, informativním článkem městské policie (číslo listu 291) a elektronickou korespondencí účastníků pak soud pro nadbytečnost zamítl, neboť skutečnosti, které jimi měly být prokazovány (konfliktní vztahy mezi účastníky), jsou pro danou věc buď irelevantní, tedy nemající na posouzení věci samé vliv, nebo byly dostatečně prokázány důkazy již provedenými (pokud se jedná o společné soužití účastníků).

Na základě shora provedených důkazů pak soud dospěl k závěru o skutkovém stavu věci, dle něhož bylo rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne [redacted] č.j. 18 C 77/2012-299, potvrzeným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne [redacted] č.j. 23 Co 303/2014-423, shodně s datem právní moci dne [redacted], na základě žaloby podané Nejvyšším státním zástupcem popřeno otcovství matrikového otce [redacted] nar. [redacted], zemřelého dne [redacted], k nezletilému [redacted], nar. [redacted] z matky [redacted] nar. [redacted]. Otcovství [redacted] bylo původně určeno souhlasným prohlášením tohoto muže a žalované před matričním úřadem dne [redacted], aniž by se zakládalo na biologické či sociální realitě, neboť v době rozhodné pro početí dítěte, tedy od září roku [redacted] do ledna roku [redacted] měla žalovaná plánované pravidelné nechráněné intimní styky s [redacted], který byl na základě znaleckého zkoumání, provedeného v

řízení o popření otcovství, jednoznačně určen jako biologický otec nezletilého [redacted] a který se žalovanou, potažmo s nezletilým od jeho narození, žil ve společné domácnosti až do září roku [redacted], jako otec dítěte se prezentoval a takto byl [redacted] i širším okolím vnímán. K vyřízení souhlasného prohlášení o určení svého otcovství k nezletilému pak zmocnil žalovanou, která tak ale neučinila a po ukončení společného soužití a vyhocení vzájemných vztahů se žalobcem přistoupila k určení otcovství shora uvedeným způsobem ve prospěch [redacted] (přestože si žalobce nechal vyhotovit anonymní test, který jeho otcovství neformálně potvrzoval). Otcovství [redacted] bylo následně týmž znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví zdravotnická různá, specializace genetika, zcela vyloučeno. Jmenovaný nikdy se žalovanou ani nezletilým [redacted] nežil ve společné domácnosti a – dle shodných tvrzení o účastnických výpovědích učiněných v rámci opatrovnického řízení, zahájeného na návrh žalované dne [redacted] – se na výchově a výživě dítěte již od jeho narození podílel pouze hrazením výživného ve výši [redacted],- Kč měsíčně a návštěvami zhruba dvakrát do týdne. V tomto směru pak žalovaná a matrikový otec uzavřeli před opatrovnickým soudem dohodu, kterou soud svým rozsudkem ze dne [redacted] č.j. 23 Nc 419/2011-26 schválil. Dítě tak bylo svěřeno do výchovy žalované, která se s ním od roku [redacted] již trvale zdržuje v zahraničí a žalobci neumožňuje jakýkoliv kontakt s nezletilým, ač o to žalobce jeví značný zájem. Žalobce je svobodný a má shodně se žalovanou jedinou výživovací povinnost k nezletilému [redacted]. V roce [redacted] dosahoval z podnikání příjmu cca [redacted],- Kč čistého měsíce, následně měl výtěžky pouze z brigádnické činnosti (okolo [redacted]- Kč měsíčně) a finančně jej podporovali rodiče a nyní je od [redacted] zaměstnán jako kuchař s hrubým nástupním příjmem ve výši [redacted],- Kč měsíčně. Pracovní poměr, který měl sjednán v době řízení o popření otcovství a z něhož mu měl plynout výtěžek ve výši [redacted],- Kč, žalobce ukončil po zkušební době, neboť se plně věnoval soudním sporům se žalovanou. Bydlí u své matky, již na stravu a bydlení přispívá cca částkou [redacted],- Kč, jiné výdaje nemá. Nevlastní žádný hodnotnější majetek, exekučně jsou pak vůči němu vymáhány pohledávky v souhrnné výši [redacted] Kč. Má středoškolské vzdělání s maturitou v oboru elektro, jeho zdravotní stav je dobrý. Žalovaná od roku [redacted] žije i s nezletilým [redacted] v Anglii, je zde zaměstnána na manažerské pozici v oboru hoteliérství s ročním příjmem přes [redacted] (tj. zhruba [redacted], jiné příjmy nemá. V roce [redacted] a [redacted] pobírala rodičovský příspěvek ve výši [redacted]- Kč měsíčně a přídavky na dítě [redacted],- Kč měsíčně, v době od [redacted] do [redacted] byla zaměstnána s průměrným čistým měsíčním výtěžkem [redacted] Kč. Je rovněž svobodná a žije ve společné domácnosti pouze s nezletilým [redacted]. Ze svého výtěžku hradí náklady na bydlení ve výši [redacted] měsíčně, měsíční výdaje domácnosti pak činí [redacted]. Žalovaná jinak nemá majetek vyšší hodnoty ani závazky a je rovněž zdravá. Nezletilý [redacted] navštěvuje [redacted] třídu státní školy v [redacted] přičemž žalovaná hradí výdaje na jeho školní stravování a zájmové kroužky ve výši [redacted] (cca [redacted]- Kč) měsíčně (výdaje na stravu a dopravu nezletilého měsíčně činí okolo [redacted]) a na školní výlety v roce [redacted] pak [redacted]. Nezletilému [redacted] rovněž uhradila náklady na brýle ve výši cca [redacted], jinak je zdravotní stav dítěte dobrý. V období ode dne [redacted] do [redacted] byl nezletilému vyplácen sirotčí důchod po zemřelém [redacted] ve výši [redacted] Kč měsíčně, od ledna [redacted],- Kč měsíčně a od ledna [redacted]- Kč měsíčně. Z pozůstalosti po zemřelém matrikovém otci nenabyl žádný majetek, hodnota jeho dědického podílu by jinak činila cca [redacted],- Kč.

V době zahájení řízení v této věci (tzn. k datu [redacted]) platila pro řízení o určení otcovství právní úprava obsažená v zákoně č. 94/1963 Sb., o rodině, účinném do 31. 12. 2013. Dle jeho ustanovení § 54 odst. 1 a 2 nedošlo-li k určení otcovství podle předchozích ustanovení, může dítě, matka i muž, který o sobě tvrdí, že je otcem, navrhnout, aby otcovství určil soud. Za otce se považuje muž, který s matkou dítěte souložil v době, od které neprošlo

do narození dítěte méně než sto osmdesát a více než tři sta dnů, pokud jeho otcovství závažné okolnosti nevylučují.

Současná právní úprava paternitních sporů, platná v době rozhodování soudu, je nyní obsažena v zákoně č. 89/2012 Sb., občanském zákoníku, účinném od 1. 1. 2014 (dále jen „občanský zákoník“). Dle jeho ustanovení § 3028 odst. 1 a 2 se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Statusový právní poměr mezi otcem a dítětem přitom vzniká až dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž bylo otcovství určeno. Soud proto posuzoval právní poměry týkající se práv osobních i rodinných, tedy právní vztahy mezi žalobcem a nezletilým dítětem, k němuž bylo tímto rozsudkem určeno otcovství, podle doby jejich vzniku, tzn. podle nové právní úpravy občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014. Dle jeho ustanovení § 783 odst. 1 a 2 nedojde-li k určení otcovství podle § 776, 777 nebo 778, ani podle § 779, může matka, dítě i muž, který tvrdí, že je otcem, navrhnout, aby otcovství určil soud. Má se za to, že otcem je muž, který s matkou dítěte souložil v době, od které neprošlo do narození dítěte méně než sto šedesát a více než tři sta dní, ledaže jeho otcovství vylučují závažné okolnosti.

Samotné řízení pak bylo vedeno dle procesního předpisu účinného v době jeho zahájení. Podle ustanovení § 113 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), ve znění účinném do 31. 12. 2013, je s řízením o určení otcovství spojeno řízení o výchově a výživě nezletilého dítěte.

Podle ustanovení § 908 občanského zákoníku, upravujícího výkon povinností a práv rodičů, kteří žijí odděleně, nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně. Ve smyslu ustanovení § 907 citovaného zákona soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili. Při rozhodování o svěřením do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Soud při rozhodování o svěřením dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.

Dle ustanovení § 913 a § 915 odst. 1 občanského zákoníku jsou pro určení rozsahu výživného rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého

důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlédnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlédne se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost. Životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte.

Ve smyslu § 919 citovaného zákona Nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které nenabylo plné svéprávnosti, a nedohodnou-li se o plnění vyživovací povinnosti k dítěti, nebo žijí-li rodiče takového dítěte spolu, ale jeden z nich vyživovací povinnost k dítěti neplní, postupuje soud podle § 915 až 918. To platí i v případě, že soud rozhoduje o péči o nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti, pokud se rodiče nedohodnou o plnění vyživovací povinnosti k dítěti.

Po zhodnocení všech provedených důkazů soud v daném případě dospěl k závěru, že podaná žaloba je důvodná. V první řadě se pak zabýval otázkou určení otcovství žalobce k nezletilému dítěti. Vycházel přitom prvořadě z výsledků řízení vedeného pod sp. zn. 18 C 77/2012, zejm. pak ze znaleckého posudku vyhotoveného pro účely tohoto řízení, přičemž z jeho jednoznačných závěrů vzal otcovství žalobce k nezletilému [REDAKCE] za bezpečně prokázané. Současně s tím pak přihlédl též k obsahu účastnické výpovědi žalobce, potažmo i žalované, z nichž shodně vyplynulo, že účastníci spolu měli pohlavní styk či styky v průběhu doby rozhodné pro početí dítěte (tj. ne méně než sto šedesát a více než tři sta dní do narození dítěte, což připadá na období od počátku září [REDAKCE] do ledna [REDAKCE] a že zde nejsou dány žádné závažné okolnosti vylučující otcovství žalobce, čímž byly splněny základní předpoklady pro to, aby žalobce vůbec mohl být otcem dítěte. Byť žalovaná popírala existenci společného soužití se žalobcem, ve svém vyjádření k žalobě ve věci sp. zn. 18 C 77/2012 výslovně potvrdila, že žalobcem po poměrně dlouhou dobu udržovala vztah, i když jej sama subjektivně nehodnotila jako stabilní. Dále pak v rámci své účastnické výpovědi v tomto řízení uvedla, že otěhotněla v listopadu [REDAKCE] přestože si již konkrétní okolnosti intimního styku se žalobcem nevybavila. S ohledem na důkazy provedené soudem v řízení sp. zn. 18 C 77/2012, zejm. na záznamy o podaných vysvětleních [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří shodně potvrdili, že účastníci spolu žili, prezentovali se ve svém okolí jako rodiče nezletilého [REDAKCE] a takto jednali mezi sebou i navenek a že i nezletilý [REDAKCE] považoval žalobce za svého otce a takto jej i oslovoval, se soud jednoznačně přiklonil ke skutkové verzi žalobce s tím, že tvrzení žalované, že by nezletilý měl takovýto vztah vůči matrikovému otci [REDAKCE] který s ním ani se žalovanou nikdy nežil a údajnou péči syna omezil na hrazení výživného a na návštěvy, má za zcela vyvrácené. Soud pak hodnotil v neprospěch žalované i další zjištěné skutečnosti (shodně se soudy v řízení sp. zn. 18 C 77/2012, potažmo v řízení odvolacím), tedy že soužití účastníků skončilo v září roku 2010 za konfliktní situace, dále že žalovaná následně dne [REDAKCE] tedy po velice krátké době po rozchodu se žalobcem, učinila souhlasné prohlášení o určení otcovství k nezletilému [REDAKCE] i spolu se svým bratrancem [REDAKCE] aby poté dne [REDAKCE] podala návrh na úpravu poměrů k tomu dítěti s tím, že s tvrzeným otcem dítěte [REDAKCE] nežije a že jmenovaný na dítě od jeho narození pouze hradí výživné a stýká se s ním v rámci návštěv. Žalobce pak zcela jistě až do doby rozpadu svého vztahu se žalovanou neměl důvod ověřovat, zda za něj žalovaná skutečně učinila na základě jeho zmocnění souhlasné prohlášení o určení otcovství na matrice, a zjišťovat skutečný stav zápisu v rodném listě dítěte (pro což svědčí i fakt, že žalobce dle svých tvrzení v žalobě podal žalobu na určení svého otcovství, přičemž až v jeho průběhu zjistil, že mezitím byl do rodného listu dítěte zapsán jako jeho otec [REDAKCE]).

Shora uvedené závěry jsou pak plně podporovány znaleckým posudkem Dr. Radovana Haluzy, Ph.D., z oboru zdravotnictví, odvětví zdravotnická různá, specializace genetika, jímž bylo otcovství žalobce k nezletilému [REDACTED] nad jakoukoliv pochybnost potvrzeno a na jehož základě byl [REDACTED] z tohoto otcovství bezpečně vyloučen. Tento důkaz soud hodnotí jako stěžejní a vyvracející jakékoliv další dohady týkající se paternity. Lze tedy uzavřít, že žalobce je s určitostí biologickým otcem nezletilého [REDACTED]. Soud se pak zcela ztotožňuje a v plném rozsahu odkazuje na závěry, k nimž dospěly oba soudy v řízení vedeném pod sp. zn. 18 C 77/2012, pokud se jedná o zájmy nezletilého dítěte na určení otcovství žalobce jakožto jeho biologického otce, který jej až do jeho věku dvou let vychovával a který chce vykonávat svá rodičovská práva a plnit své povinnosti vůči němu, a na obnovení vzájemných vazeb mezi otcem a synem. Na úkor toho pak nemohou být posuzovány vyhocené vztahy mezi rodiči, zejména za situace, kdy jimi žalovaná zdůvodňuje své dosavadní jednání, v jehož důsledku bylo žalobci zcela zabráněno v kontaktu s dítětem. Ze všech těchto důvodů vyhověl žalobě a výrokem I. tohoto rozsudku určil, že žalobce je otcem nezletilého [REDACTED].

S ohledem na tuto skutečnost pak soud dále rozhodoval o výchově a výživě nezletilého, přičemž vycházel ze svých shora učiněných skutkových zjištění a z provedených důkazů. Rodiče nezletilého [REDACTED] společně nežijí od září roku [REDACTED]. Nezletilý žije od roku [REDACTED] se svou matkou – žalovanou – v zahraničí, navštěvuje zde státní základní školu a jeho zdravotní stav je dobrý, dítě pouze nosí brýle. Výdaje na jeho potřeby hradí v plné výši žalovaná ze svého příjmu přesahujícího [REDACTED], což (s ohledem na výkyvy směnného kurzu obou měn) odpovídá zhruba částce [REDACTED] Kč ročně, která v zásadě pokrývá její celkové výdaje na bydlení, domácnost i potřeby nezletilého. S ohledem na postoj žalované a její dlouhodobý, resp. nyní již trvalý pobyt v zahraničí není žalobce s nezletilým [REDACTED] nejméně od ukončení společného soužití účastníků v kontaktu, nemá možnost se s ním stýkat a nepřispívá na jeho výživu, ač opakovaně deklaroval svůj zájem se na výchově i výživě dítěte podílet a až do září roku [REDACTED] tak fakticky i činil; žalovaná toto nyní žalobci neumožňuje, a jelikož ani v tomto řízení neuvedla, kde konkrétně se s nezletilým [REDACTED] zdržuje, nelze tento fakt žalobci přičítat k jeho tíži. Nicméně s ohledem na dobu, po níž trvá faktické uspořádání poměrů nezletilého dítěte, které již po více než šest let není v kontaktu se svým biologickým otcem, lze mít za více než pravděpodobné, že došlo k podstatnému narušení či spíše k vymizení veškerých citových i sociálních vazeb nezletilého [REDACTED] k žalobci (faktické poměry dítěte se ani na základě opakovaných pokusů ze strany opatrovníka nepodařilo pro naprostý nedostatek součinnosti žalované prošetřit, a soud proto vycházel se shora uvedených a vcelku opodstatněných předpokladů). Za této situace nepřicházela v úvahu jiná úprava výchovy nezletilého než jeho svěřením do výlučné péče matky, tedy žalované, tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku, a to shodně s návrhem žalované i opatrovníka nezletilého dítěte; žalobce v závěru řízení ponechal toto rozhodnutí na úvaze soudu. Jak již soud konstatoval v průběhu tohoto řízení, postupné obnovení vztahu a opětovné navázání citových vazeb mezi otcem a dítětem (za případné součinnosti příslušných orgánů péče o dítě) si v budoucnu vyžádá delší časové období a bude na žalobci, případně na obou rodičích, aby v tomto směru činili příslušné kroky.

Výrokem III. pak žalobci stanovil výživné na nezletilého [REDACTED] částkou [REDACTED] - Kč měsíčně, a to zpětně počínaje dnem [REDACTED] jakožto dnem následujícím po právní moci rozsudku o popření otcovství matrikového otce [REDACTED] se splatností vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám žalované jako matky nezletilého dítěte, a současně výrokem IV. rozhodl o dlužném výživném za dobu od uvedeného data do konce [REDACTED]. Takto stanovenou částku výživného pak posoudil jako přiměřenou jak potřebám nezletilého

██████████ za uvedenou dobu, tak i zjištěným poměrům obou rodičů, tedy jejich majetkové situaci a výdělkovým možnostem. Vycházel tak z toho, že relativně vysoký výdělek žalované je kompenzován výší jejích nákladů na základní potřeby její i nezletilého ██████████ což je logicky dáno i tím, že žije v zahraničí s odlišně nastavenou ekonomikou. Žádný z účastníků pak nevlastní hodnotnější majetek, oba jsou zdraví a mají jedinou vyživovací povinnost; potud jsou jejich poměry srovnatelné. Naproti tomu žalobce nebyl od roku ██████████ až do října roku ██████████ trvale zaměstnán a zdrojem jeho obživy byly pouze brigády (s výdělkem cca ██████████,- Kč měsíčně) a finanční výpomoc jeho matky, s níž žije. V roce ██████████ činil jeho příjem z podnikání ██████████,- Kč měsíčně, v roce ██████████ měl sjednán pracovní poměr s možností výdělku ve výši ██████████,- Kč měsíčně, který však ukončil po uplynutí zkušební doby (z důvodu neshod na pracovišti a také pro časové vytížení v důsledku sporů vedených se žalovanou), a nyní je od října ██████████ zaměstnán jako kuchař s hrubým nástupním výdělkem ve výši ██████████,- Kč měsíčně; vzdělání má středoškolské s maturitou v oboru elektro, v němž však v uvedeném období nepůsobil – v rámci podnikání provozoval úklidovou firmu, a poté se živil jako kuchař či provozní v restauračních zařízeních. Soud tedy dospěl k závěru, že je v možnostech žalobce dosahovat s ohledem na jeho dosavadní praxi a obor, v němž pracoval, výdělku v rozmezí ██████████,- Kč až ██████████,- Kč. Současně zohlednil, že žalovaný nehradí žádné vyšší výdaje vyjma příspěvků na bydlení a stravu své matce a že na jeho majetek jsou vedeny exekuce. Soud pak přihlédl i ke shodným tvrzením žalované a ██████████ v opatrovnickém řízení, dle nichž ██████████ přispíval na výživu dítěte částkou ██████████,- Kč měsíčně již od jeho narození. Za dobu předcházející pravomocnému popření otcovství k nezletilému ██████████ tedy dluh na výživném nevznikl, a to i s ohledem na skutečnost, že výše takto hrazeného výživného odpovídala tehdejšími potřebám nezletilého dítěte. Uvedeným zjištěním tak dle názoru soudu odpovídá výživné ve výši ██████████,- Kč tak, jak bylo stanoveno shora výrokem III. tohoto rozsudku, přičemž touto částkou budou přiměřeným dílem pokryty výdaje na potřeby nezletilého ██████████.

Soud se pak neztotožnil s návrhy žalované a opatrovníka nezletilého dítěte, dle nichž by mělo být výživné stanoveno v částce odpovídající výši sirotčího důchodu, vypláceného nezletilému po zemřelém ██████████ v období ode dne ██████████ do ██████████ ve výši ██████████,- Kč, resp. ██████████,- Kč a naposledy ██████████,- Kč měsíčně. Soud má za to, že s ohledem na výsledek řízení o popření otcovství nemůže tato skutečnost mít na posouzení poměrů nezletilého dítěte vliv, když mu na tuto dávku nemohl vzniknout nárok (lze předpokládat, že Česká správa sociálního zabezpečení vydala či vydá rozhodnutí o přeplatku, který lze vymáhat); stejně tak ani soud nehodnotil to, že nezletilý ██████████ nenabyl z pozůstalosti po Jiřím Kolářovi, který není jeho otcem, dědický podíl ve výši zhruba ██████████,- Kč. Uvedené skutečnosti tedy na výši soudem určeného výživného nic nemění.

Nedoplatek na výživném za shora uvedenou dobu ode dne ██████████ do ██████████ pak činí celkem ██████████,- Kč (za 25 měsíců po ██████████,- Kč a k tomu ██████████,- Kč za 27 dní měsíce prosince ██████████) a žalobce je s ohledem na své současné poměry povinen jej uhradit v přiměřených splátkách po ██████████,- Kč měsíčně, splatných spolu s běžným výživným rovněž k rukám žalované počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku až do zaplacení a pod sankcí ztráty jejich výhody (tzn. jednorázového zesplatnění celé částky dlužného výživného) v případě nezaplacení byť i jediné splátky řádně a včas, to vše tak, jak je uvedeno ve výroku IV. shora.

O nákladech řízení mezi účastníky pak soud rozhodl výrokem V. ve smyslu ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žalobci, který byl ve věci zcela úspěšný (jeho žalobě soud zcela vyhověl s tím, že primárním předmětem řízení je spor o určení otcovství), přiznal

v plné výši právo na jejich náhradu v celkové částce [REDACTED] Kč, představované náklady právního zastoupení, tj. odměnou za zastupování advokátem ve výši [REDACTED] - Kč, a to za 7,5 úkonu právní služby po [REDACTED] - Kč dle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (příznána 6x odměna za celý 1 úkon právní služby, a to za převzetí a přípravu zastoupení, 2x podání ve věci samé a 2x účast na jednání před soudem dne [REDACTED] a [REDACTED] přičemž účast na jednání dne [REDACTED] přesáhla dvě hodiny, a proto byla příznána odměna za 2 úkony právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. g) citované vyhlášky; dále příznána 3x odměna ve výši 1/2 úkonu právní služby, a to za návrh na předběžné opatření po zahájení řízení, za odvolání proti nemeritornímu rozhodnutí a za vyjádření k odvolání proti takovému rozhodnutí), dále paušální náhradou hotových výdajů advokáta dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 8 úkonů právní služby po [REDACTED] - Kč, celkem tedy [REDACTED] - Kč, náhradou za promeškaný čas ve smyslu § 14 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., jejíž celková výše činí [REDACTED] - Kč (tj. za 5 započatých půlhodin po [REDACTED] - Kč), a dále náhradou cestovních výdajů dle § 13 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., jejichž celková výše činí [REDACTED] Kč a sestává jednak z částky [REDACTED] Kč dle vyhlášky č. 385/2015 Sb. za účast na jednání konaném u zdejšího soudu dne [REDACTED] při sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel za 1 km jízdy dle § 1 písm. b) vyhlášky ve výši 3,80 Kč a při průměrné ceně pohonných hmot za 1 litr motorové nafty dle § 4 písm. c) vyhlášky ve výši 29,50 Kč, a jednak z částky [REDACTED] Kč dle vyhlášky č. 440/2016 Sb. za účast na jednání konaném u zdejšího soudu dne [REDACTED] při sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel za 1 km jízdy dle § 1 písm. b) vyhlášky ve výši 3,90 Kč a při průměrné ceně pohonných hmot za 1 litr motorové nafty dle § 4 písm. c) vyhlášky ve výši 28,60 Kč, a to vždy za použití osobního automobilu tov. zn. [REDACTED] s průměrnou spotřebou pohonné hmoty 6,6 l/100 km (tj. 3. údaj o spotřebě v technickém průkazu vozidla dle metodiky EU 1999/100) a o celkové ujeté vzdálenosti [REDACTED] km na trase [REDACTED] a zpět (2x 66 km). Třídenní lhůta k plnění ve výroku V. pak byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., neboť soud neshledal důvody pro její prodloužení ani pro uložení peněžitého plnění ve splátkách. Ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Výrokem VI. pak soud v souladu s ustanovením § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, uložil povinnost k zaplacení soudního poplatku za žalobu žalované, na kterou přešla poplatková povinnost za podanou žalobu na určení otcovství (rodičovství), neboť žalobce je dle ustanovení § 11 odst. 2 písm. g) tohoto zákona od soudního poplatku osvobozen ze zákona a ve sporu byl zcela úspěšný. Výše poplatku je stanovena v souladu s položkou 4 bod 1. písm. c) Sazebníku poplatků, a činí tedy [REDACTED] - Kč. Třídenní lhůta ke splnění této povinnosti, plynoucí od právní moci tohoto rozhodnutí, byla stanovena s odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku l z e podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze, se sídlem náměstí Kinských 5, 150 75 Praha 5, Česká republika, prostřednictvím Okresního soudu v Berouně, se sídlem Wagnerovo náměstí 1249, 266 47 Beroun, Česká republika.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

Nebude-li vyživovací povinnost splněna dobrovolně, lze podat návrh na výkon rozhodnutí.

Soud nařídí výkon rozhodnutí uložením pokuty proti tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte. Výkon rozhodnutí uložením pokuty lze nařídít opětovně, jen je-li to účelné; výše jednotlivé pokuty nesmí přesahovat 50.000,- Kč.

Je-li to účelné, může soud:

- a) tomu, kdo neplní dobrovolně soudní rozhodnutí nebo soudem schválenou dohodu o péči o nezletilé dítě, popřípadě o úpravě styku s ním anebo rozhodnutí o navrácení dítěte, nařídít první setkání s mediátorem v rozsahu 3 hodin,
- b) nejsou-li dány podmínky pro změnu rozhodnutí, stanovit plán navykacího režimu (dále jen „plán“), je-li to v zájmu dítěte; plán se stanoví tak, aby byl umožněn postupný kontakt dítěte s osobou oprávněnou ke styku s ním; soud zpravidla před stanovením plánu opatří odborné vyjádření o vhodnosti, obsahu, rozsahu a době trvání; výkonem kontroly plnění plánu soud pověří vhodnou osobu nebo zařízení, neprovádí-li soud výkon kontroly přímo,
- c) rozhodnout o uložení povinnosti osobám, mezi kterými má být styk realizován, styk vykonávat pod dohledem orgánu sociálně-právní ochrany dětí,
- d) nařídít povinnému setkání s odborníkem v oboru pedopsychologie.

Shledá-li soud porušování plánu některým z účastníků, které má vliv na účel navykacího režimu, nebo dospěje-li k závěru, že navykací režim neplní svůj účel, plán zruší a přistoupí k výkonu rozhodnutí podle § 504.

Zůstane-li postup soudu podle § 502 a 503 bezvýsledný nebo je-li po zahájení řízení z okolností případu zřejmé, že by tento postup zjevně nevedl ke splnění povinnosti, nařídí soud výkon rozhodnutí odnětím dítěte proti tomu, u koho podle rozhodnutí nebo dohody nemá být, a jeho předání tomu, komu bylo podle rozhodnutí nebo dohody svěřeno nebo má být navráceno, anebo tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu. Výkon rozhodnutí odnětím dítěte a jeho předání tomu, komu rozhodnutí nebo dohoda přiznávají právo na styk s dítětem po omezenou dobu, lze podle věty první nařídít jen ve výjimečných případech.

V Berouně dne 9. února 2017

Mgr. Markéta Konečná, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Monika Séglová